

I.П. Вітренко,

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Дала

ASSESSING THE ENGLISH OF LEARNERS IN MAINSTREAM EDUCATION

A steady increase over recent years in the teaching of English has led to a growing demand for various forms of assessment. Opportunities for testing and other forms of assessment provide us with the means of achieving some important educational goals. They can help us to:

- organize the teaching syllabus and curriculum;
- set graded, achievable objectives for learning;
- monitor progress during the learning cycle;
- diagnose and remedy difficulties;
- motivate learners and the learning environment;
- credit and certificate achievement.

But if we want to make the most of assessment opportunities then we need to consider some key questions, such as:

- what are the most appropriate ways of assessing learners, taking into account relevant developmental, socio-cognitive, and pedagogic factors?
- what should be the relationship between assessment, the classroom and the wider world?
- how can we make sure that our assessment practices have a positive influence on present motivation and future learning?

The starting point for any test developer wishing to design assessment a principled approach is needed which takes into account the major considerations and constraints that are specific to the testing context. If they can acquire a sound understanding of the principles underpinning good assessment practice, then they are in a much better position to evaluate the quality of the tests.

A fundamental principle to be considered in any test design project is: what makes a test (or any other assessment procedure) useful? The notion of utility or usefulness is a well established concept in the testing literature. Underlying this concept is the view that a test should perform a useful function within an educational and social context; it does this by having an appropriate balance of essential test qualities. The leading scientists working at the problem of test design have found it helpful to think in terms of four essential test qualities: validity, reliability, practicality and impact.

First of all, a test must be valid in terms of the constructs it represents and the content it covers. The extent to which we want our test to be valid will guide our decisions about our assessment focus.

Our test must be reliable. This means that the scores or results produced by the test should be accurate/consistent and as free as possible from errors of measurement. We want to be able to place some degree of confidence in the scores - especially if these are to be used for decision-making purpose.

L. Cameron in her work "Teaching English to Young Learners" reminds us that our assessment practices carry powerful messages for language-learners about what

teachers (and perhaps wider society) consider to be important in language learning and in life. She ends her chapter on assessment with the following words: "what matters is a solid base in spoken language, confidence and enjoyment in working with the spoken and written language, and a good foundation in learning skills. We should be searching out assessment practices that will reinforce the value of these to learners" [1].

Literature

1. L. Cameron, Teaching English to Young Learners, Cambridge University Press, 2000
2. Phillips D., Buwood S., Dunford H., Projects with Young Learners, Oxford University Press, 1999
3. J. Moon, Children Learning English, Oxford, Heinemann Macmillan, 2000.

Н.Я. Вовчиста, Л.І. Дідух,

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

ДО ПРОБЛЕМИ УКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ПОСІБНИКІВ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Одним із ключових завдань Львівського державного університету безпеки життєдіяльності в контексті Болонського процесу набуває забезпечення студентів та курсантів якісною навчальною літературою. Вивчення іноземної мови за професійним спрямуванням становить важливу ділянку підготовки фахівців пожежно-рятувальних служб.

На сьогодні існує досить різнопланових довідкових джерел для вивчення іноземної мови. Тому, укладання навчальних посібників з іноземної мови за професійним спрямуванням дає змогу забезпечити нові дисципліни фахово підібраним навчально-методичним матеріалом, але допомогти студентам та курсантам оволодіти необхідними знаннями, навичками та вміннями.

Проблемами укладання навчально-методичних посібників з іноземної мови за професійним спрямуванням у галузі пожежної безпеки та цивільного захисту займаються такі українські та зарубіжні дослідники Т. Добрянська, Н. Єремєєва, І. Іванів, О. Іващенко, М. Краснодєбська, Н. Криноска, І. Логвиненко, Т. Панова, А. Попова, О. Спіркіна, Ю. Шевченко, Л. Шугай, Б. Шуневич, Є. Хадиняк.

На наш погляд, надзвичайно важливою проблемою при укладанні навчальних посібників є вдала структура. А Л. М. Ревуцька з цього приводу зазначає, що на сьогодні "...при укладанні підручника слід врахувати наступні вимоги: актуальність, відповідність його змісту програмі навчальної дисципліни, сучасні педагогічні технології, науково-методичний рівень, оригінальність" [2, с. 199-200].

Нами було розроблено навчальний посібник спеціально для курсантів (студентів), викладачів та працівників вищих навчальних закладів, фахівців в галузі пожежної безпеки та цивільного захисту МНС України, а також всім, хто поглиблює свої знання з англійської мови самостійно.

Головну увагу у навчальному посібнику "Англійська мова для рятувальників" приділено тематиці надзвичайних ситуацій природного та техногенного

характеру, які змушують розглядати їх як серйозну загрозу безпеці людини, суспільства та навколишнього середовища.

До кожної теми укладено комплекс вправ та тематичний словник, метою яких є формування та розвиток навичок мовлення, аудіювання, читання й письма, що мають здебільшого умовно-мовленнєвий характер, побудовані на живому матеріалі, що охоплює пожежно-рятувальну сферу діяльності. А також розроблено ряд вправ, розрахованих на засвоєння професійної лексики у типових комунікативних ситуаціях. Крім того, у підручнику передбачені тексти аудіозаписів (усього 14 матеріалів), англо-український робочий словник (Glossary), додаткові тексти (Natural disasters) та короткий розмовник (Mobile questions and answers).

На нашу думку, навчання іноземної мови за професійним спрямуванням позитивно впливає на навчальний процес майбутнього фахівця в цілому: оскільки розширює, поглиблює та підвищує професійні знання з іноземної мови у даній галузі та сприяє оволодінню новими навичками та вміннями.

Література

1. Вовчаста Н.Я., Дідух Л.І. Англійська мова для рятувальників. Посібник з англійської мови для курсантів та студентів другого курсу навчання за напрямом підготовки "Пожежна безпека" та "Цивільний захист" – Львів, 2011. – 155с.
2. Ревуцька Л.М. Підручники та навчальні посібники як визначальні фактори якісної освіти/ Нова педагогічна думка : науково-методичний журнал : матеріали IX Міжнародної науково-методичної конференції. – Рівне, 2009 – [спецвип. 2]. – С. 197–203.

*Н.Б. Гавришків, Н.Г. Городецька,
Львівський національний аграрний університет*

ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

В наш час відбуваються суттєві зміни у сфері освіти. Ці зміни зумовлені, більшим чином, приєднанням України до Болонського процесу та створенням єдиного європейського простору, що дає змогу вільно отримувати знання у вузах різних європейських країн. Звісно, без володіння іноземними мовами – це неможливо. Тому, на сучасному етапі розвитку вищої освіти в Україні велику увагу приділяють питанню вивчення іноземної мови, а саме, іноземної мови професійного спрямування, оскільки великий наголос робиться на підготовці конкурентноздатних кадрів, які б могли гідно представляти нашу державу на світовому рівні.

Основна мета навчання іноземної мови у вищих навчальних закладах неіноземних факультетах полягає у формуванні навичок і вмінь іншомовного спілкування фахівців у побутовій, культурологічній та професійних сферах. Спілкування – це найшвидший спосіб передачі та отримання інформації. В процесі реалізації цієї мети викладачі іноземних мов стикаються з рядом проблем.

На вивчення іноземної мови відводиться порівняно мала кількість навчальних годин (лише 180 год.(5кредитів), з яких 96 год. – практичні заняття, 84 год.

самостійна робота). Вивчення іноземної мови відповідно до Типової програми поділяється на два етапи. Перший етап – поповнення та активізація знань, набутих у середній школі. На цей етап у нашому аграрному вузі відводиться перший семестр (32 год. практичних занять). Наступні два семестри – другий етап (64 год. практичних занять). Другий етап передбачає ґрунтовне вивчення та закріплення нормативної граматики, потрібної для спілкування на суспільно-побутові та фахові теми; читання та переклад граматично складних текстів за фахом, з метою підготовки студента до читання вузькофахової літератури з елементами навчання аотуванню та реферуванню; збагачення загального мовного словникового запасу; засвоєння усних та письмових видів фахової комунікації. Тут виникає питання: Чи можливо протягом 64 год. аудиторних занять навчити студента іноземній професійній мові?

Іншою проблемою є питання, коли слід починати навчання професійного мовлення. З нашого досвіду бачимо, що дуже важко вчити студентів професійному спілкуванню та читанню фахових текстів на першому курсі, оскільки у них немає вихідної понятійної бази зі спеціальності. А це займає викладачеві іноземної мови багато більше часу, щоб ввести лексику із певної спеціальності, тому що студенти не знають її рідною мовою. Тому, мабуть, доцільніше вивчати іноземну мову професійного спрямування на старших курсах, коли формується фахова компетенція.

Ще однією проблемою є нерівномірна підготовка студентів молодших курсів з іноземної мови. Звичайно, можна відібрати кращих студентів і створити спец групи , але більшість студентів мають недостатній рівень знань з цієї дисципліни.

Отже, щоб підвищити якість мовної підготовки майбутніх фахівців, потрібно вжити відповідних зусиль щодо усунення негативних факторів, які перешкоджають досягненню необхідних навчальних результатів.

Література

1. Личко Л.Я. Формування у майбутніх менеджерів-економістів англомовної професійно спрямованої компетенції в говорінні: дис. канд. наук: К., 2009. - 257с.
2. Мірошниченко Е.В. Навчання професійної лексики студентів-економістів під час усномовленнєвого спілкування в непрофесійних сферах комунікації: Автореф. дис. канд. пед. наук: К., 1996. – 23с.

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ КОМПОНЕНТ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ У СУЧАСНИХ ІНОЗЕМНОМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

У сучасній методиці навчання іноземних мов молодших школярів соціокультурний компонент посідає важливе місце. Вчені Н. М. Ажмякова, О. О. Сімонова, М. І. Корякіна, З. М. Никитенко, О. М. Осіянова, С. В. Роман, А. М. Сімонова, Ж. Зарат, Ш. О-Ніл та ін. неодноразово звертали увагу на те, що соціокультурний етап закладає підвалини усієї будівлі навчання іноземних мов, що саме